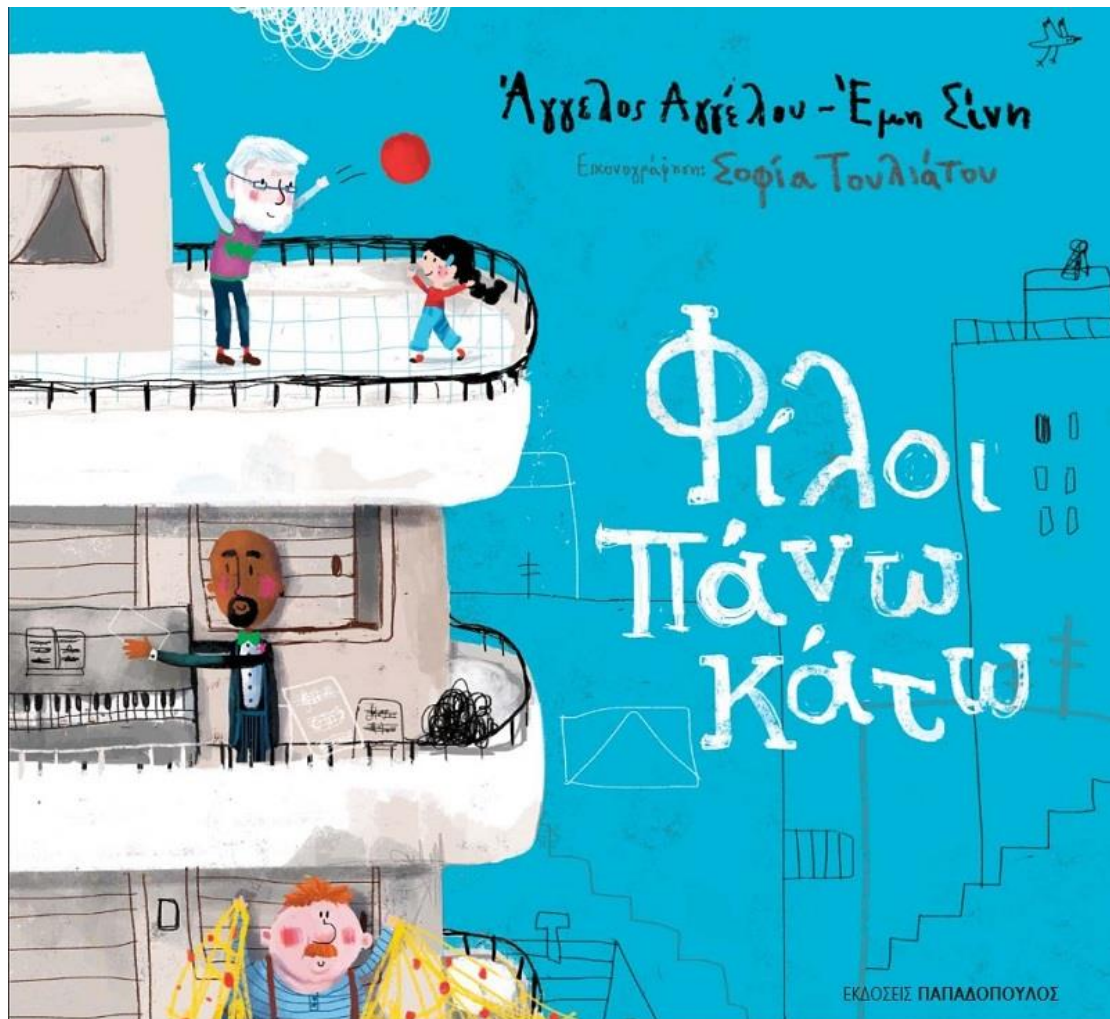

Φίλοι Πάνω Κάτω, των Άγγελου Αγγέλου και Έμης Σίνη

Από Απόστολος Πάππος - 07/05/2019

Μια μεγάλη πολυκατοικία. Στον τελευταίο όροφο της μένει ο κύριος Αντρέας, παππούς της Κατερίνας. Ελάχιστα στοιχεία προδίδουν ότι υπάρχει ζωή σε αυτήν την

πολυκατοικία. Οι πόρτες είναι αμπαρωμένες, τα παράθυρα κλειστά, άχρωμη μοιάζει απέξω.

Μια μέρα, η μπάλα της Κατερίνας πέφτει στο κάτω μπαλκόνι.

«Ποιος να μένει άραγε εκεί;» αναρωτιέται ο παππούς. Η Κατερίνα τραβά τον παππού της από το χέρι και κατεβαίνουν κάτω. Το κουδούνι έγραφε “Ιούλιος Σονέτος-Μουσικός”.

Η Κατερίνα συστήνεται και παρακαλεί τον κύριο Σονέτο να της δώσει την μπάλα της που έπεσε στο μπαλκόνι του. Όμως, πριν από λίγο “μια κόκκινη μπάλα παρέσυρε την περούκα μου και έπεσαν μαζί έναν όροφο πιο κάτω”, της απαντά ευγενικά εκείνος. Και τώρα και οι τρεις μαζί κατεβαίνουν στο κάτω όροφο όπου μένει ο Ηλίας Γόπας, ο ψαράς και ο οποίος έχασε τις κίτρινες μπότες του που παρασύρθηκαν από μια μπάλα και μια περούκα. Το ευφρές κυνηγητό στους ορόφους θα συνεχιστεί με απροσδόκητο τέλος...

Μετά το έξοχο “**Πώς να κάνετε έναν ελέφαντα να χορέψει**“, η τριάδα των εμπνευσμένων δημιουργών του –**Άγγελος Αγγέλου, Έμη Σίνη και Σοφία Τουλιάτου**– επανέρχεται με ένα ιδιαίτερος θεατρικό, ευρηματικό, κλιμακωτό παραμύθι βγαλμένο από τις απρόσωπες πολυκατοικίες και τις ψυχρές γειτονιές των σύγχρονων αστικών κέντρων, όπου κανείς δεν ξέρει καν ποιος ζει δίπλα/πάνω/κάτω του, όπου η επιφύλαξη, η αποξένωση και η εσωστρέφεια κυριαρχούν και χρειάζεται το τυχαίο ή ο αυθορμητισμός ενός παιδιού για να προκαλέσει έναν σεισμό χρωμάτων και γνωριμιών.

Άνθρωποι που δεν στερούνται χρώματος και κάποιας ιδιοσυγκρασίας στον ιδιωτικό τους βίο, ζουν κλεισμένοι στα δικά τους καβούκια, βιώνοντας τις παράλληλες διαδρομές τους, μέχρι που ένα κόκκινο μπαλόνι τους φέρνει όλους απροσδόκητα κοντά, με έναν καλεσμένο που δύσκολα θα σας αφήσει να μην τον βάλετε κι εσείς στην δική σας παρέα.

Οι συγγραφείς ακολουθώντας σε γενικές γραμμές τους αφηγηματικούς κανόνες των παλιών, συσσωρευτικών παραμυθιών, καταθέτουν ένα σαφές σχόλιο για τη ζωή στην

πόλη και κυρίως τις δυνατότητες που αυτή προσφέρει αν κάποιος κουνήσει λίγο το κάδρο από τον τοίχο.

Με την εικονογράφηση της Σοφίας Τουλιάτου που εικονογραφεί εμπνευσμένα, άλλοτε αφαιρετικά κι άλλοτε με ιδιαίτερη έμφαση λεπτομέρεια, με γοητευτικές γραμμές, μορφές και χρωματικούς συνδυασμούς και με καταπληκτικές τις δύο όψεις της πολυκατοικίας, το “Φίλοι Πάνω Κάτω” είναι ένα καλογραμμένο, ισορροπημένο σε κείμενο και εικόνα, σωστά θεμελιωμένο πάνω στους προβληματισμούς που θέτει και τις νύξεις που αφήνει στη διάθεση κάθε αναγνώστη.

Εκδόσεις Παπαδόπουλος. Προτείνεται.

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2vRc5y2>